

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, de către avocatul Șteliman Serghei în numele părții vătămate, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2019, în cauza penală privind-o pe

Sanduța (Vieru) Tatiana XXXXX, născută la XXXXX, originară și domiciliată în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 27.09.2017 – 17.01.2019 (prima instanță);
2. 06.02.2019 – 11.04.2019 (instanța de apel);
3. 27.06.2019 – 10.12.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei /sediul central/ din 17 ianuarie 2019, Sanduța (Vieru) Tatiana a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa de 1 an închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

În baza art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoare stabilite pe un termen de 1 an.

S-a trecut în contul statului cheltuielile judiciare în sumă de 346,63 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Sanduța (Vieru) Tatiana, la data de 14.06.2017, aproximativ ora 22:30, în timp se afla în domiciliul din XXXXX, în care conlocuiește cu mama soacră Vieru Nina, și cu care, conform art. 133 lit. a) Cod penal, erau membri de familie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient

survenirea acestora, aflându-se pe adresa nominalizată, neluând în considerație vârsta înaintă a mamei soacre, în urma unui conflict cu aceasta, având un comportament agresiv, a aplicat acțiuni violente asupra părții vătămate Vieru Nina a mușcat-o de mâna stângă, a apucat-o de păr și a tras-o lovind-o cu capul de ușă, cauzându-i conform Raportului de expertiză judiciară nr.78 D din 12.07.2017, vătămare corporală ușoară, exprimată prin traumatism cranio-cerebral manifestat prin comotie cerebrală; echimoze de față și excoriații pe mâna stângă.

Astfel, acțiunile inculpatei au fost încadrate în baza *201¹ alin.(1) lit.a) Cod penal - violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către inculpata Sanduța Tatiana, solicitând casarea totală a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a dispune achitarea inculpatei, invocând că: nu recunoaște vina în comiterea faptei imputate, declarațiile date în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond corespund adevărului, menționând că aceleași declarații a dat în calitate de victimă în cauza contravențională în privința Ninei Vieru, intentată la plângerea sa pe aceste fapte, la data de 14 iunie 2017, imediat după agresiunile fizice și psihice săvârșite de Vieru Nina în privința sa, a sesizat organul afacerilor interne prin telefon, iar ca urmare a investigării plângerii sale din 14 iunie 2017, organul afacerilor interne a pornit procesul contravențional în privința lui Vieru Nina în baza art. 78¹ al Codului contravențional, iar cauza contravențională fiind expeditată în instanța judecătorească, iar la 10.09.2018 fiind adoptată hotărâre judecătorească, care prin decizia Curții de Apel Chișinău hotărârea a fost casată, iar cauza remisă la rejudecare Judecătoriei Orhei (sediul central), la materialele cauzei penale au fost anexate un șir de înscrisuri care dovedesc nevinovăția sa și consideră că plângerea lui Vieru Nina în baza căruia a fost pornit prezentul dosar penal, constituie un șiretlic ilegal de apărare a lui Vieru Nina în cauza contravențională intentată mai întâi în privința ei, declarațiile cet. Vieru Nina în cadrul acestui proces penal, inclusiv cele indicate în plângerea depusă sunt divergente și urmează a fi supuse criticii, a prezentat la materialele cauzei un CD cu 3 înregistrări audio-video, iar în opinia sa, din stenogramele discuțiilor din aceste înregistrări ar rezulta că ea a fost victima agresiunilor lui Vieru Nina, a solicitat în cadrul examinării prezentei cauze penale declararea nulității unor acte procedurale, și anume a menționat că în cadrul acțiunilor procesual-penale de aducere la cunoștință a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit din 18.09.2017, de prezentare a drepturilor și obligațiilor, nu i-a fost asigurat dreptul la un avocat, toate aceste acțiuni fiind efectuate în lipsa avocatului, inclusiv audierea sa în calitate de învinuit a decurs în lipsa avocatului însă, în opinia sa, acestor argumente prima

instanță nu le-a dat o apreciere corectă, relevând în acest sens prevederile art. 17 alin. (3), 260 alin. (2) pct. 3), alin. (4) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2019, s-a admis apelul declarat, s-a casat total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care s-a achitat Sanduța (Vieru) Tatiana de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, din motivul că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, prima instanță contrar prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, a analizat unilateral cumulul de probe și eronat a adoptat o sentință de condamnare a inculpatei Sanduța (Vieru) Tatiana în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, *violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.*

Astfel, instanța de apel a constatat că, Sanduța (Vieru) Tatiana se învinuiește, că la data de 14.06.2017, aproximativ ora 22:30, în timp ce se afla în domiciliul din XXXXX, în care conlocuiește cu mama soacră Vieru Nina, și cu care, conform art. 133 lit a) Cod penal, erau membri de familie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, aflându-se pe adresa nominalizată, neluând în considerație vârsta înaintată a mamei soacre, în urma unui conflict cu aceasta, având un comportament agresiv, a aplicat acțiuni violente asupra părții vătămate Vieru Nina a mușcat-o de mina stângă, a apucat-o de păr și a tras-o lovind-o cu capul de ușă, cauzându-i conform Raportului de expertiză judiciară nr. 78 D din 12.07.2017, vătămare corporală ușoară, exprimată prin traumatism cranio-cerebral manifestat prin comotie cerebrală; echimoze de față și escoriții pe mina stângă.

Astfel, acțiunile lui Sanduța (Vieru) Tatiana au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, individualizată prin *violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.*

În această ordine de idei, instanța de apel a constatat, din analiza probelor administrate în cadrul examinării cauzei, că în acțiunile inculpatei Sanduța (Vieru) Tatiana lipsește intenția acesteia la comiterea infracțiunii imputate ei - *violența în familie.*

Astfel, analizând declarațiile părții vătămate Vieru Nina, a martorului Vieru Anatolie, date în cadrul primei instanțe, instanța de apel a remarcat, că acestea confirmă indirect că acțiunile violente a inculpatei Sanduța (Vieru) Tatiana au apărut în urma unui scandal iscat între aceasta și mama soacră, Vieru Nina (parte vătămată

în prezenta cauză), care a degenerat într-o altercație între cele două, când Sanduța (Vieru) Tatiana a ieșit din baie.

În contextul dat, în opinia instanței de apel, declarațiile inculpatei Sanduța (Vieru) Tatiana, precum că a ieșit din baie deoarece copilul său plângea, dorind să vadă ce s-a întâmplat, iar soacra s-a năpustit asupra sa, corespund realității, or în declarațiile lor, partea vătămată Vieru Nina confirmă faptul că copilul a ieșit în antreu, unde a fost lovit involuntar cu ușa și a început să plângă, inclusiv și martorul Vieru Anatolie declară că copilul începuse să plângă din cauză că Sanduța (Vieru) Tatiana și Vieru Nina se certau.

Totodată, din declarațiile martorului Vieru Anatolie, instanța de apel a constatat că partea vătămată, Vieru Nina a iscat conflictul, deoarece era enervată că Sanduța (Vieru) Tatiana nu dorea să iasă la discuție, despre ceva anume, iar când Tatiana a ieșit au început să se bată, în timpul altercației ambele și-au aplicat lovituri cu mâinile și s-au tras de păr.

Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind veridice declarațiile inculpatei Sanduța (Vieru) Tatiana, precum că a aplicat acțiunile violente în privința părții vătămate doar pentru a se apăra de agresiunea fizică din partea mamei soacre.

În contextul dat, instanța de apel a apreciat ca fiind veridice și declarațiile inculpatei Sanduța (Vieru) Tatiana, precum că a fost agresată de mama soacră, Vieru Nina, or în acest sens, pe acest fapt, în cauza dată sunt anexate în copie înscrisuri acumulate în dosarul contravențional pornit în privința cet. Vieru Nina pe faptul comiterii faptei contravenționale prevăzute de art.78¹ Cod contravențional.

Totodată, instanța de apel a reținut din materialele cauzei că pe numele cet. Vieru Nina, la data de 27.06.2017 a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție în baza art.78¹ Cod contravențional (f.d. 117), iar în susținerea circumstanțelor de fapt constatate de agentul constator s-au anexat declarațiile Tatiane Sanduța (Vieru) din 14.06.2017 (f.d. 127); a lui Vieru Anatolie (f.d. 122); a lui Vieru Vladimir din 14.06.2017 (f.d. 123); a Ninei Vieru din 14.06.2017 (f.d. 124); raportul de constatare medico-legală nr. 326 din 16.06.2017 (120-121), astfel, din care se constată ferm conflictul între Vieru Nina și Sanduța (Vieru) Tatiana, inclusiv că ambele se trăgeau de păr, și chiar din declarația Ninei Vieru din 14.06.2017, se atestă că Sanduța (Vieru) Tatiana a mușcat-o de mâna stângă după ce a apucat-o de păr.

Prin urmare, instanța de apel analizând partea descriptivă a sentinței a constatat, că soluția de condamnare în privința inculpatei Sanduța (Vieru) Tatiana adoptată de prima instanță se bazează doar pe declarațiile date de partea vătămată Vieru Nina, a martorului Vieru Anatolie și a inculpatei, care chipurile ar fi recunoscut fapta de comiterea căreia este acuzată, declarații greșit interpretate de către prima instanță.

Astfel, instanța de apel a reținut declarațiile inculpatei corespunzătoare

circumstanțelor de fapt ce au avut loc la 14.06.2017, acestea fiind coerente atât la audierea în calitate de bănuită și învinuită, cât și în cadrul cercetării judecătorești, audiata în calitate de inculpată, atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, și care coroborează și cu alte probe anexate la materialele cauzei, motiv din care instanța de apel nu le-a supus cărorva dubii și le-a apreciat ca fiind veridice.

Prin urmare, ținând cont de interpretările doctrinale a infracțiunii de violență în familie, raportate la probatoriului administrat în prezenta cauză s-a constatat, că urmările prejudiciabile, și anume leziunile corporale stabilite la partea vătămată Vieru Nina prin raportul de expertiză medico-legal nr.78 D din 12.07.2017 ca vătămare ușoară, au fost provocate de inculpata Sanduța (Vieru) Tatiana fără vinovăție, adică ultima nu a manifestat intenția de a aplica violența în privința părții vătămate, decât după ce ultima a agresat-o fizic.

În ordinea celor constatate, instanța de apel a constatat în speță lipsa laturii subiective în acțiunile inculpatei Sanduța (Vieru) Tatiana.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1 Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea decizie cu menținerea sentinței, invocând:

- instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele administrate;
- instanța de apel în mod arbitrar a exclus ca probă, declarațiile părții vătămate, a martorilor, raportul de expertiză medico legală, cât și declarațiile bănuitei și inculpatei care de fapt a recunoscut acțiunile sale violente asupra părții vătămate;

- declarațiile părții vătămate și a martorului Vieru Anatolie sunt confirmate prin raportul de expertiză judiciară, care confirmă la partea vătămată leziuni corporale ușoare, exprimate prin traumatism cranio-cerebral, manifestate prin comoție cerebrală, echimoze pe față și excoriații pe mâna stângă;

- reieșind din situația de fapt constată de instanța de apel la punctele 36 și 39 din decizie, rezultă că Sanduța Vieru Tatiana a avut intenția de a acționa violent asupra soacrei - părții vătămate și a aplicat lovituri, pe mai multe părți ale corpului - cap, față și pe mâna stângă, iar în final pronunță o decizie de achitare, ca rezultat acuzarea constată că partea decriptivă a deciziei nu corespunde cu dispozitivul și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- instanța de apel nu s-a expus și nu a dat o apreciere convenită asupra faptului, că leziunile corporale depistate la partea vătămată au fost cauzate nu de la lovire cu ușa, dar de la multiplele lovituri de către inculpată, fapt constatat prin leziuni pe diferite zone ale corpului;

5.2 Avocatul Șteliman Serghei în numele părții vătămate, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 12) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea deciziei, menținerea sentinței, sau restituirea cauzei la

rejudicarea, invocând:

- până în prezent nu a făcut cunoștință cu decizia redactată a instanței de apel;
- au fost administrate suficiente probe ce dovedesc dincolo de orice îndoială rezonabilă, că Sanduța (Vieru) Tatiana a comis infracțiunea în care a fost învinuită, astfel vinovăția ei a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate, prin declarațiile martorului ocular Vieru Anatolie și prin raportul de expertiză medico-legală;

- argumentele invocate de apărare în susținerea poziției privind pretinsa încălcare a dreptului la apărare a lui Sanduța (Vieru) Tatiana la faza urmăririi penale, au fost combătute prin probele cercetate în ședință de judecată: declarațiile martorilor Sorin Elenii și Victor Sandul și prin cercetarea actelor de procedură pe care se conține semnătura avocatului, astfel afirmațiile inculpatei despre lipsa avocatului la audierea ei la urmărirea penală sânt declarative și nu corespund realității;

- judecarea cauzei în instanța de apel a avut loc fără participarea părții vătămate Vieru Nina, care s-a aflat în imposibilitatea de a se prezenta în fața instanței și de a înștiința instanța despre această imposibilitate;

6. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Brăteanu Veaceslav în numele inculpatei, prin care a manifestat dezacordul cu recursurile declarate, a solicitat respingerea recursurilor ca inadmisibile cu menținerea deciziei instanței de apel, indicând argumente similare cu cele indicate în apelul declarat de către inculpată (pct. 3 din prezenta decizie), anexând hotărârea Judecătoriei Orhei /sediul Central/ din 15 mai 2019 în cauza contravențională în privința lui Vieru Nina.

7. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal largit constată că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conducându-se de dispozițiile din art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpată și în ce

împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1), (2), 6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Coraportând decizia instanței de apel, la rigorile prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală enumerate supra, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

7.1 Cu referire la recursul ordinar declarat de către procuror:

Colegiul penal lărgit menționează că recurentul, drept temei pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, care în urma verificării materialelor cauzei și a hotărârii atacate și-a găsit confirmarea în cauza dată.

Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel a tras o concluzie pripită privind admiterea apelului inculpatei, fără a efectua o verificare multilaterală și obiectivă a probelor prezentate de partea acuzării în sprijinul învinuirii.

În conformitate cu prevederile art. 113 Cod penal, instanța de apel, era obligată să deducă din actele cauzei „(...)determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală”.

Colegiul penal lărgit indică că, potrivit dispoziției art. 201¹ alin. (1) Cod penal,

formează infracțiune – acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin:

a) maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Cât ține de soluția instanței de apel de casare a sentinței primei instanțe de condamnare a inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel nu a verificat minuțios toate probele în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fiind reținută la baza deciziei adoptate versiunea inculpatei, precum că, *”partea vătămată venind acasă, fiind în stare de ebrietate i-a spus cu cuvinte urâte să iasă din casă ca să vorbească, atunci inculpata i-a comunicat că nu dorește să iasă și a fugit în baie și s-a încuiat, partea vătămată trăgea de ușă și o numea cu cuvinte urâte, a ieșit din baie la strigătul băiatului său, atunci partea vătămată a început să o tragă de păr și să o scoată din baie și să o lovească cu pumnii, după care a ieșit soțul din cameră cu electroșocul și a electrocutat-o de mai multe ori, a fugit în cameră să i-a telefonul să sune la poliție dar nu la găsit, a găsit un telefon fără cartelă și a sunat la 902, după care a venit poliția, ea fiind încuiată în cameră. A încercat să se apere când a ieșit din baie de la agresiunile părții vătămate”*, fără a se expune clar asupra concluziei primei instanțe prin care inculpata a fost recunoscută vinovată.

Potrivit hotărârii instanței de apel se constată, că în partea descriptivă, instanța apel, s-a axat pe concluzia că:

- *”Astfel, Colegiul penal apreciază ca fiind veridice declarațiile inculpatei Sanduța (Vieru) Tatiana, precum că a aplicat acțiunile violente în privința părții vătămate doar pentru a se apăra de agresiunea fizică din partea mamei soacre”*.

Astfel, instanța de apel constatând, că fapta cu care a fost sesizată prin rechizitoriu nu are relevanță penală, adică inculpata s-a apărat de agresiunea părții vătămate (legitimă apărare), achită inculpata din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate și anume lipsește latura subiectivă, adică lipsește intenția.

Colegiul penal lărgit mai constată că de către instanța de apel au fost total ignorate declarațiile părții vătămate și a martorului Vieru Anatolie prin care au indicat că „inculpata ieșind din baie s-a năpustit asupra părții vătămate, a apucat-o de păr, lovit-o cu pumnii și mușcat-o”, la fel a fost ignorat și raportul de expertiză judiciară nr. 78 D din 12.07.2017, prin care s-a depistat la partea vătămată leziuni corporale ușoare exprimate prin traumatism cranio-cerebral, manifestate prin comoție cerebrală, echimoze pe față și excoriații pe mâna stângă, leziunile corporale depistate la mâna stângă, conform caracterului morfologic, puteau fi produse ca rezultat al mușcăturii de om.

Astfel, Colegiul penal lărgit, apreciază critic constatarea instanței de apel

precum că inculpata s-a apărat de agresiunea părții vătămate, deoarece aceste concluzii au fost făcute în mod pripit și superficial, lăsând fără careva răspuns argumentele acușării în acest sens.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit statuează că instanța de apel la adoptarea soluției în cauză, nu a ținut cont de toate circumstanțele expuse supra, și a examinat și motivat superficial decizia pronunțată, prin ce pe cale de consecință se atestă că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, confirmându-se în prezenta cauză temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în baza căruia decizia instanței de apel urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei în aceiași instanță de apel.

7.2 Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Șteliman Serghei în numele părții vătămate:

Colegiul penal lărgit menționează că recurentul, drept temeiuri pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 12) Cod de procedură penală, în sensul că cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Referitor la argumentele recurentului precum că, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, Colegiul penal lărgit menționează că s-a expus pe aceste argumente în punctul 7.1 a prezentei decizii, care sunt valabile și în privința recursului declarat de către avocatul Șteliman Serghei în numele părții vătămate.

Suplimentar, Colegiul penal lărgit menționează că alegațiile în susținerea temeiului pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală în sensul că judecarea cauzei în instanța de apel a avut loc fără participarea părții vătămate Vieru Nina, care s-a aflat în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, nu pot fi acceptate, or, conform avizelor de recepție(f.d. 185, 191) partea vătămată Vieru Nina a fost înștiințată despre data și locul când au avut loc ședințele de judecată, mai mult, Colegiul penal lărgit conchide că recurentul indicând că partea vătămată a fost în imposibilitatea de a se prezenta nu a adus la cunoștință care a fost motivul din care partea vătămată a fost în imposibilitate să se prezinte, la fel nu a indicat și care a fost motivul că partea vătămată nici nu a putut înștiința instanța despre această imposibilitate.

Cât ține de temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, precum că instanța de apel a dat o încadrare greșită faptei, Colegiul penal lărgit reține că recurentul doar a indicat acest temei fără a aduce careva argumente în susținerea lui, astfel, se respinge ca declarativ acest temei.

8. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele

acesteia, să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererea de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursurile declarate, nominalizate și în prezenta decizie, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, în baza probelor cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, cu respectarea cerințelor art. 414, 415 Cod de procedură penală, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, de către avocatul Șteliman Serghei în numele părții vătămate, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2019 în cauza penală privind-o pe **Sanduța (Vieru) Tatiana XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Decizia nu este supusă căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **09 ianuarie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor